

Druk nr 1620

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

SPRAWOZDANIE

KOMISJI KULTURY I ŚRODKÓW PRZEKAZU

o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz niektórych innych ustaw (druki nr1403 i 1403-A).

Marszałek Sejmu – zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu – po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu - skierował w dniu 22 marca 2017 r. powyższy projekt ustawy oraz w dniu 7 czerwca 2017 r. autopoprawkę do tego projektu do Komisji Kultury i Środków Przekazu do pierwszego czytania.

Komisja Kultury i Środków Przekazu po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 8 czerwca 2017 r.

wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 8 czerwca 2017 r.

Sprawozdawca

Przewodnicząca Komisji

/-/ Dariusz Piontkowski

/-/ Elżbieta Kruk

U S T A W A

z dnia

**o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami
oraz niektórych innych ustaw¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wpisu zabytku do rejestru do dnia, w którym decyzja w tej sprawie stanie się ostateczna, przy zabytku, którego dotyczy postępowanie, zabrania się prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych i podejmowania innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zabytku służącego obronności i bezpieczeństwu państwa.”;

2) po art. 14a dodaje się art. 14aa w brzmieniu:

„Art. 14aa. 1. Od dnia wszczęcia postępowania w sprawie wpisu zabytku na Listę Skarbów Dziedzictwa do dnia, w którym decyzja w tej sprawie stanie się ostateczna, przy zabytku, którego dotyczy postępowanie, zabrania się prowadzenia prac konserwatorskich i restauratorskich oraz podejmowania innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zabytku:

- 1) wpisanego do rejestru;
- 2) wpisanego do inwentarza muzeum;
- 3) wchodzącego w skład narodowego zasobu bibliotecznego.”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 397, 774 i 1505, z 2016 r. poz. 1330, 1887 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60.

VIII kadencja/druk 1403 i 1403-A

- 3) w art. 28 w ust. 1 w pkt 1 i 2 wyrazy „niezwłocznie po powzięciu” zastępuje się wyrazami „nie później niż w terminie 14 dni od dnia powzięcia”;
- 4) w art. 31 w ust. 3 wyrazy „o których mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 1a”;
- 5) w art. 36 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) podejmowanie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku wpisanego do rejestru, w tym usuwanie drzew lub krzewów z nieruchomości, z wyjątkiem przypadków prowadzenia akcji ratowniczej przez jednostki ochrony przeciwpożarowej lub inne właściwe służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia życia lub zdrowia;”;
- 6) w art. 40:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie ustaleń wynikających z kontroli, w przypadku ustalenia, że zabytek jest w nieodpowiednim stanie zachowania, wojewódzki konserwator zabytków może wydać kontrolowanej osobie fizycznej lub kierownikowi kontrolowanej jednostki organizacyjnej zalecenia pokontrolne usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, w określonym terminie, o ile ich charakter nie uzasadnia wydania decyzji, o której mowa w art. 49 ust. 1.”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Kontrolowana osoba fizyczna lub kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zaleceń, może zgłosić pisemnie umotywowane zastrzeżenia do zaleceń pokontrolnych oraz dodatkowe wyjaśnienia lub przedstawić dodatkową dokumentację.

2b. Wojewódzki konserwator zabytków, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń do zaleceń pokontrolnych:

 - 1) zmienia zalecenia pokontrolne i przekazuje je wraz z uzasadnieniem kontrolowanej osobie fizycznej lub kierownikowi kontrolowanej jednostki organizacyjnej – w przypadku stwierdzenia zasadności całości lub części zastrzeżeń albo

VIII kadencja/druk 1403 i 1403-A

- 2) odmawia zmiany zaleceń pokontrolnych i swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem przekazuje kontrolowanej osobie fizycznej lub kierownikowi kontrolowanej jednostki organizacyjnej – w przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości.”;
- 7) w art. 46 uchyla się ust. 4;
- 8) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:
- „Art. 47a. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego po zasięgnięciu opinii Głównej Komisji Konserwatorskiej może z urzędu uchylić lub zmienić pozwolenie, o którym mowa w art. 36 ust. 1, jeżeli realizacja działań określonych w tym pozwoleniu spowodowałaby:
- 1) uszczerbek dla wartości zabytku lub
 - 2) uszkodzenie lub zniszczenie zabytku, lub
 - 3) niewłaściwe korzystanie z zabytku.
2. Postępowanie w sprawie uchylenia lub zmiany pozwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1, nie może być wszczęte po upływie 2 lat od dnia, w którym to pozwolenie stało się ostateczne.
3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego może wstrzymać wykonanie pozwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1, jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo uchylenia lub zmiany tego pozwolenia.
4. Postanowienie o wstrzymaniu wykonania pozwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1, wygasa po upływie 3 miesięcy od dnia jego doręczenia, jeżeli w tym terminie minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego nie wyda decyzji o uchyleniu lub zmianie tego pozwolenia.”;
- 9) art. 81 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 81. 1. W trybie określonym odrębnymi przepisami dotacja na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków może być udzielona przez organ stanowiący gminy, powiatu lub samorządu województwa, na zasadach określonych w podjętej przez ten organ uchwale.
2. Dotacja, w zakresie określonym w art. 77, może być udzielona w wysokości do 100 % nakładów koniecznych na wykonanie przez wnioskodawcę prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych

VIII kadencja/druk 1403 i 1403-A

przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków.”;

10) po art. 83a dodaje się art. 83b w brzmieniu:

„Art. 83b. 1. Tworzy się Narodowy Fundusz Ochrony Zabytków, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

2. Narodowy Fundusz Ochrony Zabytków jest państwowym funduszem celowym.

3. Przychodem Narodowego Funduszu Ochrony Zabytków są wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 107a–107e.

4. Środki Narodowego Funduszu Ochrony Zabytków są przeznaczane na dofinansowanie:

1) nakładów koniecznych na wykonanie prac konserwatorskich lub restauratorskich przy zabytku wpisanym na Listę Skarbów Dziedzictwa,

2) nakładów koniecznych na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru

– na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.

5. Koszty obsługi Narodowego Funduszu Ochrony Zabytków są pokrywane ze środków tego Funduszu.”;

11) w art. 90:

a) w ust. 2 po pkt 7 dodaje się pkt 7a i 7b w brzmieniu:

„7a) koordynowanie działalności wojewódzkich konserwatorów zabytków;

7b) kontrolowanie działalności wojewódzkich konserwatorów zabytków na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. poz. 1092);”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W ramach koordynowania działalności wojewódzkich konserwatorów zabytków Generalny Konserwator Zabytków może ustalać ogólne kierunki ich działania, wydawać instrukcje i wytyczne określające sposób ich postępowania oraz żądać od nich sprawozdań z działalności.

VIII kadencja/druk 1403 i 1403-A

4. Instrukcje i wytyczne, o których mowa w ust. 3, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej.”;

12) w art. 91:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzkiego konserwatora zabytków powołuje wojewoda na wniosek Generalnego Konserwatora Zabytków wskazujący kandydata na to stanowisko.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wojewódzkiego konserwatora zabytków odwołuje wojewoda na wniosek Generalnego Konserwatora Zabytków albo za jego zgodą.”,

c) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.”,

d) w ust. 4 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) współpraca w sprawach ochrony zabytków z innymi organami administracji publicznej i podmiotami prowadzącymi działalność pożytku publicznego, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1817 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60).”;

13) w art. 92 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Kierownika delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków powołuje i odwołuje wojewódzki konserwator zabytków na wniosek Generalnego Konserwatora Zabytków albo za jego zgodą.”;

14) w art. 96:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków, może powierzyć, w drodze porozumienia, prowadzenie niektórych spraw z zakresu swojej właściwości, w tym wydawanie decyzji administracyjnych, gminom, powiatom, związkom gmin, związkom powiatów, związkom powiatowo-gminnym albo związkom metropolitalnym, położonym na terenie województwa.”,

VIII kadencja/druk 1403 i 1403-A

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Do prowadzenia spraw, o których mowa w ust. 2, gmina, powiat, związek gmin, związek powiatów, związek powiatowo-gminny albo związek metropolitalny ustanawia wyodrębnione stanowisko odpowiednio gminnego (miejskiego) konserwatora zabytków, powiatowego konserwatora zabytków, powiatowo-gminnego konserwatora zabytków albo metropolitalnego konserwatora zabytków.

2b. Gminnym (miejskim) konserwatorem zabytków, powiatowym konserwatorem zabytków, powiatowo-gminnym konserwatorem zabytków albo metropolitalnym konserwatorem zabytków może zostać osoba, która spełnia warunki określone w art. 91 ust. 2.”;

15) w art. 97 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Członków Rady Ochrony Zabytków w liczbie od 10 do 20 powołuje na okres 5 lat spośród osób posiadających wybitne osiągnięcia i zasługi w ochronie zabytków lub w opiece nad zabytkami i odwołuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”;

16) w art. 98 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Członków Głównej Komisji Konserwatorskiej w liczbie od 10 do 15 powołuje na okres 5 lat spośród specjalistów w określonych dziedzinach ochrony zabytków i opieki nad zabytkami i odwołuje Generalny Konserwator Zabytków.”;

17) w art. 99 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W skład Wojewódzkiej Rady Ochrony Zabytków wchodzi od 5 do 10 członków, powoływanych na okres 5 lat spośród specjalistów w określonych dziedzinach ochrony zabytków i opieki nad zabytkami i odwoływanych przez wojewódzkiego konserwatora zabytków, po uzyskaniu pozytywnej opinii Generalnego Konserwatora Zabytków.

3. Wojewódzka Rada Ochrony Zabytków działa na podstawie regulaminu nadanego, w drodze zarządzenia, przez wojewódzkiego konserwatora zabytków po uzyskaniu pozytywnej opinii Generalnego Konserwatora Zabytków.”;

18) w art. 100 dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego prowadzi listę rzeczoznawców w celu ich ewidencjonowania.

VIII kadencja/druk 1403 i 1403-A

5. Lista rzeczoznawców zawiera dane osób nią objętych:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) stopnie i tytuły naukowe;
- 3) dziedzinę opieki nad zabytkami, w której nadano uprawnienia.

6. Dane zgromadzone na liście rzeczoznawców udostępnia się podmiotom, o których mowa w ust. 2, o ile są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, a innym podmiotom i osobom za zgodą osoby, której dotyczą.

7. Dane osoby, której uprawnienia rzeczoznawcy wygasły, usuwa się z listy rzeczoznawców.”;

19) w art. 101 uchyla się ust. 3;

20) po rozdziale 10 dodaje się rozdział 10a w brzmieniu:

„Rozdział 10a

Administracyjne kary pieniężne

Art. 107a. 1. Właściciel lub posiadacz zabytku wpisanego na Listę Skarbów Dziedzictwa albo wpisanego do rejestru lub innego zabytku znajdującego się w wojewódzkiej ewidencji zabytków, który nie powiadomił odpowiednio ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego albo wojewódzkiego konserwatora zabytków o:

- 1) uszkodzeniu, zniszczeniu, zaginięciu lub kradzieży zabytku, nie później niż w terminie 14 dni od dnia powzięcia wiadomości o wystąpieniu zdarzenia,
 - 2) zagrożeniu dla zabytku, nie później niż w terminie 14 dni od dnia powzięcia wiadomości o wystąpieniu zagrożenia,
 - 3) zmianie miejsca przechowania zabytku ruchomego, w terminie miesiąca od dnia nastąpienia tej zmiany,
 - 4) zmianach dotyczących stanu prawnego zabytku, nie później niż w terminie miesiąca od dnia ich wystąpienia lub powzięcia o nich wiadomości
- podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 2000 zł.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada w drodze decyzji organ ochrony zabytków, którego właściciel lub posiadacz obowiązany był powiadomić.

Art. 107b. 1. Osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, która otrzymała pozwolenie na czasowy wywóz zabytku za granicę, a która w terminie 14 dni

VIII kadencja/druk 1403 i 1403-A

od dnia upływu ważności tego pozwolenia nie powiadomiła właściwego organu o przywiezieniu zabytku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 2000 zł.

2. Tej samej karze podlega jednostka organizacyjna, która w przypadku, o którym mowa w art. 56a ust. 8, w terminie 14 dni od dnia przywiezienia zabytku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie powiadomiła wojewódzkiego konserwatora zabytków o przywiezieniu tego zabytku.

3. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada w drodze decyzji organ, który wydał pozwolenie na wywóz zabytku za granicę.

Art. 107c. 1. Osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, która uniemożliwia lub utrudnia dostęp do zabytku organowi ochrony zabytków, wykonującemu uprawnienia wynikające z ustawy, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 2000 zł.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada w drodze decyzji organ ochrony zabytków, któremu uniemożliwiono lub utrudniono dostęp do zabytku.

Art. 107d. 1. Kto bez pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków podejmuje działania, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1–5, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 500 000 zł.

2. Kto podejmuje działania, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1–5, niezgodnie z zakresem lub warunkami określonymi w pozwoleniu wojewódzkiego konserwatora zabytków, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 500 000 zł.

3. Kto bez pozwolenia ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego podejmuje działania, o których mowa w art. 36 ust. 1a, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 500 000 zł.

4. Kto podejmuje działania, o których mowa w art. 36 ust. 1a, niezgodnie z zakresem lub warunkami określonymi w pozwoleniu ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 500 000 zł.

5. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1–4, nakłada w drodze decyzji organ ochrony zabytków, który wydał pozwolenie bądź był właściwy do wydania pozwolenia.

VIII kadencja/druk 1403 i 1403-A

Art. 107e. 1. Kto wbrew obowiązkowi nie wykonuje zaleceń pokontrolnych, o których mowa w art. 40 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 50 000 zł.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada w drodze decyzji organ ochrony zabytków, który wydał zalecenia pokontrolne.

Art. 107f. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna.

Art. 107g. Do kar pieniężnych stosuje się przepisy działu IVa Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 107h. Wierzycielem należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 107a–107e, w rozumieniu przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jest organ właściwy do nałożenia kary.

Art. 107i. Organy egzekucyjne przekazują wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 107a–107e, na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Zabytków.”;

21) art. 108 otrzymuje brzmienie:

„Art. 108. 1. Kto niszczy lub uszkadza zabytek, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

3. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 polegające na zniszczeniu zabytku sąd orzeka na rzecz Narodowego Funduszu Ochrony Zabytków nawiązkę w wysokości do wartości zniszczonego zabytku.

4. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 polegające na uszkodzeniu zabytku sąd orzeka obowiązek przywrócenia stanu poprzedniego, a jeśli obowiązek taki nie byłby wykonalny – nawiązkę na rzecz Narodowego Funduszu Ochrony Zabytków w wysokości do wartości uszkodzenia zabytku.

5. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 2 sąd może orzec na rzecz Narodowego Funduszu Ochrony Zabytków nawiązkę w wysokości od trzykrotnego do trzydziestokrotnego minimalnego wynagrodzenia.”;

VIII kadencja/druk 1403 i 1403-A

22) po art. 109b dodaje się art. 109c w brzmieniu:

„Art. 109c. Kto bez pozwolenia albo wbrew warunkom pozwolenia poszukuje ukrytych lub porzuconych zabytków, w tym przy użyciu wszelkiego rodzaju urządzeń elektronicznych i technicznych oraz sprzętu do nurkowania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

23) uchyla się art. 111, art. 113–114, art. 117 i art. 119;

24) w art. 120 wyrazy „art. 110–119” zastępuje się wyrazami „art. 110–118”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1629 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) informację o wpisaniu do rejestru zabytków oraz informację o wszczęciu postępowania w tej sprawie;”;

2) w art. 23 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie wpisania zabytku nieruchomego do rejestru zabytków.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260) w art. 13 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Sprzedaż, zamiana, darowizna lub dzierżawa nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, będących cmentarzami ujętymi w wojewódzkiej ewidencji zabytków, a także wnoszenie tych nieruchomości jako wkładów niepieniężnych (aportów) do spółek wymagają pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, 2249 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60 i 132) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 83:

VIII kadencja/druk 1403 i 1403-A

- a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „z terenu nieruchomości” dodaje się wyrazy „lub jej części niewpisanej do rejestru zabytków”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości lub jej części wpisanej do rejestru zabytków może nastąpić po uzyskaniu pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków wydanego na podstawie art. 36 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.”;
- 2) w art. 83a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Zezwolenie na usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta.”;
- 3) w art. 83f w ust. 1 w pkt 2 i 5 skreśla się wyrazy „na terenie nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków”;
- 4) w art. 86 w ust. 1 uchyla się pkt 3.

Art. 5. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) wojewódzki konserwator zabytków powołany na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, staje się wojewódzkim konserwatorem zabytków w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) kierownik delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków zatrudniony na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wykonuje swoje obowiązki do dnia powołania kierownika delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Wojewódzki konserwator zabytków jest obowiązany zaproponować osobie, która wykonywała w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy obowiązki kierownika delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, i nie została powołana na kierownika delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w

VIII kadencja/druk 1403 i 1403-A

terminie 14 dni od dnia powołania kierownika delegatury wojewódzkiego urzędu ochrony zabytków na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nowe warunki pracy i płacy oraz wskazać termin, nie krótszy niż 7 dni, do złożenia oświadczenia o przyjęciu albo odmowie przyjęcia proponowanych warunków. W razie nieuzgodnienia nowych warunków pracy i płacy dotychczasowy stosunek pracy rozwiązuje się z upływem okresu równego okresowi wypowiedzenia, liczonego od dnia, w którym pracownik złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia proponowanych warunków, albo od dnia, do którego mógł złożyć takie oświadczenie.

Art. 7. 1. Członkowie Rady Ochrony Zabytków powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią swoje funkcje do końca kadencji, na jaką zostali powołani.

2. Członkowie Głównej Komisji Konserwatorskiej powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią swoje funkcje do końca okresu, na jaki zostali powołani.

3. Członkowie Wojewódzkiej Rady Ochrony Zabytków powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią swoje funkcje do końca kadencji, na jaką zostali powołani.

4. Dotychczasowe regulaminy Wojewódzkich Rad Ochrony Zabytków nadane na podstawie art. 99 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie regulaminów Wojewódzkich Rad Ochrony Zabytków nadanych na podstawie art. 99 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 1 stycznia 2018 r.

Art. 8. Jeżeli czyn określony w art. 113, art. 113a, art. 114, art. 117 lub w art. 119 ustawy zmienianej w art. 1 stanowi jednocześnie zachowanie określone w art. 107a, art. 107b, art. 107c, art. 107d lub art. 107e ustawy zmienianej w art. 1, uprzednie prawomocne ukaranie sprawcy za wykroczenie stanowi przeszkodę do zastosowania wobec niego kary pieniężnej według przepisów o odpowiedzialności administracyjnej, a uprzednie nałożenie ostateczną decyzją administracyjną kary pieniężnej stanowi okoliczność wyłączającą orzekanie w postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

VIII kadencja/druk 1403 i 1403-A

Art. 9. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego sporządza plan finansowy Narodowego Funduszu Ochrony Zabytków na rok 2018 w terminach określonych dla prac nad projektem ustawy budżetowej.

Art. 10. 1. W latach 2017–2026 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 7,28 mln zł, z tym że w:

- 1) 2017 r. – 0,67 mln zł;
- 2) 2018 r. – 0,67 mln zł;
- 3) 2019 r. – 0,68 mln zł;
- 4) 2020 r. – 0,70 mln zł;
- 5) 2021 r. – 0,71 mln zł;
- 6) 2022 r. – 0,73 mln zł;
- 7) 2023 r. – 0,75 mln zł;
- 8) 2024 r. – 0,77 mln zł;
- 9) 2025 r. – 0,79 mln zł;
- 10) 2026 r. – 0,81 mln zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu kosztów utrzymania urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, w szczególności zakupu towarów i usług.

3. Organem monitorującym wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3, 6, 10 i 20 oraz art. 8, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
- 2) art. 1 pkt 22–24, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.;
- 3) art. 2, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.